

Fald til Tider blev ført i Udvalget, heller ikke opmuntrede os andre til at tro paa, at det var muligt at naa noget gennem en Samlingsregering og allermindst ved den Maade, hvorpaa Udvalgets Arbejde hørte op, den Slutspurt, om jeg saa maa sige, der blev præsteret af et enkelt Medlem af Udvalget. Det har ikke paa nogen Maade kunnet overbevise os om, at det skulde være muligt at naa til et Samlingsministerium. Jeg vil derfor tro, at det indtil videre er fornuftigst at lade det Spørgsmaal hvile ganske roligt, og lad os saa se, hvorvidt vi kan naa med den Regering, vi har, og med den Afviklingslov, der nu bliver givet. I den Henseende haaber jeg det bedste. Skulde det vise sig umuligt at komme den Vej ud, som Partierne nu er blevet enige om, er der altid Lejlighed til at tales nærmere ved. Foreløbig mener jeg, vi maa vedtage Lovforslaget, og hvis det saa er alvorligt ment, at vi skal søge at naa det bedste, kan vi vel ogsaa haabe at naa det bedste uden paa ny at rejse Aktion for at faa Ministeriet styrtet.

Formanden: Det 7de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Jeg frafalder Ordet.

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har jeg kun nogle faa Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem synes mig med Hensyn til Afslutningen af denne Sags Behandling at indtage en værdigere Holdning end den, der har fundet Udtryk baade hos et andet Medlem af hans Parti og hos det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck). Det ærede Medlem sagde, at han ganske kunde bifalde, at jeg havde udtalt, at jeg her i Tinget vilde fremsætte visse Lovforslag angaaende Modarbejdelse af utilbørlig Konjunkturavance. Dette har jeg gjort, saaledes som jeg motiverede det ved anden Behandling, fordi jeg vil antage, at Foranstaltninger mod Vareaager og Kædehandel, for at bruge de populære Udtryk, vil være nødvendige ogsaa udover den Tid, hvor regulerende Foranstaltninger i Henhold til Loven af 7. August 1914 kan foretages, og hvor de i Henhold til denne Lov udstedte Bestemmelser bestaar. Jeg vil antage, at det endnu i adskillig Tid vil være nødvendigt at have saadanne Bestemmelser; visse Bestemmelser vil man maaske endda kunne have varig Nytte af. Det vil derfor sikkert være hensigtsmæs-

sig, at Arbejdet herpaa begynder i Tide, og ud fra den Betragtning ønsker jeg, saa snart jeg modtager Indstilling, at overgive til Rigsdagen Forslag til Lov herom.

I øvrigt har jeg overfor det ærede Medlem kun at sige, at visse store Produktionsordninger som den nugældende Kornlov og de gældende Smør- og Mælkelove overhovedet slet ikke kan tænkes gennemført paa anden Maade end ved Lov. Derom er jeg og har jeg altid været enig med det ærede Medlem, at administrative regulerende Foranstaltninger vil ikke slaa til overfor den Opgave, som Kornordningen og Smørordningen omfatter. Disse Ordninger kræver desuden en finansiel Hjemmel, som maa gives af Rigsdagen. Derimod er jeg ikke helt enig med det ærede Medlem, naar han mente, at disse Ordninger har været lettere at bære, fordi de blev givet ved Lov. Jeg har tværtimod det Indtryk, at naar man ser bort fra Bestemmelserne om Vareaager og Kædehandel, der har vakt en bestemt Modstand fra en enkelt Side indenfor Handelsverdenen, er der intet, der har været vanskeligere at bære end netop Kornordningen og Smørordningen, overhovedet alle disse Produktionsordninger. Og det er for saa vidt heller ikke mærkværdigt, thi disse Ordninger lægger de største Indskrænkninger paa det vedkommende Erhvervs Frihed, i højere Grad end nogen som helst administrativ Foranstaltning. Den Uvillie og det Ønske om at blive fri for saadanne Baand, der er kommet frem, rettes derfor først og fremmest mod disse Ordninger; de er ikke blevet lettere at bære derved, at de er foretagne ved Love. Men jeg vender tilbage til mit Udgangspunkt. Jeg skal give det ærede Medlem ganske Ret i, at saadanne Ordninger overhovedet ikke kunde træffes paa anden Maade end ved Lov.

Til det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) skal jeg dernæst sige, at naar han opgjorde Resultaterne af denne Sags Forløb paa sin Maade, kan jeg for mit Vedkommende ogsaa opgøre dem saaledes, at alt, hvad der er naaet i denne Lov, kunde være naaet allerede for 6 eller dog for 4 Uger siden, hvis man den Gang var gaaet ind til den frie Forhandling om disse Sager. I Folketingets Udvalgsbetænkning angaaende Statslaanet før den første Krise er aftrykt de to afgørende Hovedbestemmelser, der findes i nærværende Lov. Altsaa allerede før Krisen brød ud, saa snart man fra anden Side havde rejst Ønsket om at komme til en Ordning vedrørende Loven af 7. August